

Haçlılar ve Haçlı Seferleri

Papalığın teşvikiyle Hristiyan Avrupalıların Müslümanlara karşı tertib ettikleri seferlerin umûmî adı. En önemlisi dînî olmak üzere, siyâsî, sosyal ve iktisâdî sebeplere dayanan Haçlı seferlerini Papa İkinci Urbanus, 1095 yılında toplanan Clermont Konsili'nde yaptığı konuşmayla başlatmıştır. Asırlarca devâm edip, milyonlarca insanın can kaybına, devletlerin yıkılıp ülkelerin tahrib olunmasına sebep olmuştur.

Doğu Hristiyanlığının temsilcisi Bizans İmparatorluğu (395-1453), 1071 yılında Selçuklu Devleti (1038-1194) ile yaptığı Malazgirt Savaşında yenilince, Türklere Anadolu kapıları açıldı. Selçuklu akıncıları, birkaç sene içinde Ege, Akdeniz ve Marmara kıyılarına ulaştılar ve Bizans'ın başkenti olan İstanbul'u zorlamaya başladılar. 1075'te Türkiye Selçukluları Devletini kurup, İznik'i başkent yapmaları, Avrupa'nın en büyük Hristiyan devleti olan Bizans'ı kökünden sallamaya başladı. Bu durum Avrupalıları telâşa düşürdü. Çünkü Bizans'ın düşmesi Türklerin Avrupa'ya hâkim olmasına yol açacaktı. Bunun önüne geçilip, Türklerin durdurulması gerekiyordu. Hattâ Anadolu dâhil bütün Ortadoğu'dan atılmalıydılar. İkinci büyük sebep ise, iktisâdîydi. Avrupa, 11. asırda müthiş bir fakirlik içindeydi. Kralların sarayları bile taş yığınlarından ibâretti. Altın, gümüş ve değerli mâdenlerin bir çoğu Türklerin ve doğu kavimlerinin elindeydi. Avrupa, en ibtidâî maddeler için bile doğuya muhtaçtı. Zirâat çok ilkel usûllerle yapılıyordu. Sulama sistemi yoktu. Fransa,Almanya, Venedik gibi büyük sayılan Avrupa devletlerinin senelik geliri, en mütevâzî Türk beylerinin gelirlerinden azdı. Halk, önüne gelenin yağma ve talanından bıkmış, bir asilzâde veya eşkıyâ tarafından öldürüleceği günü bekliyordu.

Bu sırada Büyük Selçuklu Sultânı Melikşâh vefât etmiş, iç karışıklıklar baş göstermişti. Şîf-Fâtımî Devleti, Selçukluların amansız düşmanı olup, Hristiyanların müttefikiydi. Bütün bunlar, Papa İkinci Urbanus'u Hristiyanları birleştirerek Müslümanların üzerine saldırtmaya teşvik ediyordu. Böylece, bu papaz, Kudüs şehrini, Türklerin elinden almak için faaliyete başladı. Sâdece Pierre L'Ermite isminde yoksul bir Fransız keşişi, etrâfına 50.000 Fransız toplamıştı. Bunlar, Almanya'ya gelince, kendilerine 50.000 Alman serserisi daha katıldı. Macaristan'da ve Balkanlarda daha da çoğalan bu çapulcu ordusu, 1096-1270 seneleri arasında tertiplenen sekiz Haçlı seferinin ilk ordusu oldu.

Haçlı seferleri netîcesinde Müslümanlar, Bizanslılar ve Yahûdiler çok zarar gördü. İslâm ülkeleri ve devletleri harâb oldu. Yüz binlerce Müslüman; Anadolu, Mısır, Suriye ve özellikle Kudüs'te kılıçtan geçirilip, yerleşim alanları yağmalanarak yakılıp yıkıldı. Kadınlar ve çocuklar bile hunharca öldürüldü. Haçlıların kılıcından sâdece Müslümanlar değil, Yahûdiler, özellikle Ortodoks Bizans da nasîbini aldı. İstanbul'un zenginliğine hayran kalan Lâtin Katolikler, şehrin sanat eserlerini zengin olmak hırsıyla yağmaladılar. Ortodoks ahâliye saldırıp mal, can ve ırzlarına ziyâdesiyle zarar verdiler. İstanbullular şehri terk etmek zorunda kaldı. Haçlı zulmü o kadar arttı ki, asırlardır İstanbul'da bulunan Bizans İmparatorluk tahtı şehirden çıkarılıp, önceden Türkiye Selçukluları Devletinin başşehri olan İznik'e taşındı. Bizanslılar 1261 senesinde tekrar İstanbul'u Haçlılardan geri aldılar.

Batılıların geçen asırlarda ve günümüzde İslâm ülkelerine karşı tatbik ettikleri yayılcılık ve sömürgecilik hareketleri, İslâm dînine saldırmaları ve Müslümanları dinlerinden uzaklaştırmak için yaptıkları bütün dejenerasyon faaliyetleri, geçmişteki haçlı seferlerinin hâlen soğuk harp, kültürel ve ekonomik harp olarak devâm ettiğini göstermekte, bugün bile pekçok eserimiz çalınarak batıya kaçırılmaktadır. Aksine batıdan ülkemize kaçırılmış bir tek eser bile görülmemiştir. Batı her hususta bunu bugün bile tatbik etmektedir.

Kaynak: Herkese Lazım Olan İman, Rehber Ansiklopedisi